ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

15. června 2010 *

Ve věci T-177/07,

Mediaset SpA, se sídlem v Milánu (Itálie), zastoupená K. Adamantopoulosem, G. Rossim, E. Petritsim a A. Nucarou, advokáty, D. O'Keeffem a P. Boyle, solicitory,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené B. Martenczukem, G. Contem a E. Righini, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: angličtina.

podporovaná

Sky Italia Srl, se sídlem v Římě (Itálie), původně zastoupenou F. E. González Díazem a D. Gerardem, poté González Díazem, advokáty,

vedlejší účastnicí,

jejímž předmětem je zrušení rozhodnutí Komise 2007/374/ES ze dne 24. ledna 2007 ve věci státní podpory č. C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), kterou Italská republika poskytla ve formě příspěvku na nákup digitálních dekodérů (Úř. věst. L 147, s. 1),

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a S. Soldevila Fragoso, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Pocheć, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. června 2009,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Článek 4 odst. 1 legge n. 350 - Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004) (zákon č. 350 o ustanoveních pro sestavení ročního a víceletého státního rozpočtu, dále jen: „finanční zákon na rok 2004“), ze dne 24. prosince 2003 stanovil:

„Každému uživateli přenosových služeb, který zaplatil aktuální roční poplatek, bude na rok 2004 přiznán státní příspěvek ve výši 150 eur určený k zakoupení nebo nájmu přijímacího zařízení, které umožňuje uživateli i poskytovateli obsahu přijímat pozemní digitální televizní vysílání (T-DVB/C-DVB) a související interaktivní služby. Příspěvek bude poskytován až do vyčerpání limitu 110 milionů eur.“

2 Článek 1 odst. 211 legge n. 311 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2005) (zákon č. 311 o ustanoveních pro sestavení ročního a víceletého státního rozpočtu, dále jen: „finanční zákon na rok 2005“), ze dne 30. prosince 2004 stanovil refinancování dotčeného opatření se stejným příspěvkovým limitem 110 milionů eur, ale příspěvek na dekodér byl snížen na 70 eur.

3 Platnost tohoto režimu skončila ke dni 1. prosince 2005.

4 Proces numerizace televizních signálů byl v Itálii zahájen legge nº 66 – Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 23 gennaio 2001, nº 5, recante disposizioni urgenti per il differimento di termini in materia di trasmissioni radiotelevisive analogiche e digitali, nonché per il risanamento di impianti radiotelevisivi (zákon č. 66 […]) ze dne 20. března 2001, který stanovil, že přechod na digitální vysílání se má dokončit a analogické vysílání má definitivně skončit do prosince 2006. V tomto ohledu čl. 2a bod 5 uvedeného zákona uvádí:

„Televizní vysílání programů a multimediálních služeb musí být před koncem roku 2006 uskutečněno pouze digitálně."

5 Datum stanovené pro ukončení analogového vysílání bylo později dvakrát posunuto, nejprve do roku 2008 a podruhé do 30. listopadu 2012.

6 Dne 11. května 2004 podala společnost Centro Europa 7 Srl stížnost ke Komisi Evropských společenství proti příspěvku, který Italská republika poskytla v souladu s čl. 4 odst. 1 finančního zákona na rok 2004 na nákup určitých pozemních digitálních dekodérů. Dopisem ze dne 10. února 2005 poskytla společnost Centro Europa 7 Srl Komisi další informace a tvrdila, že italská vláda stanovila refinancování dotčeného opatření v čl. 1 odst. 211 finančního zákona na rok 2005.

7 Dne 3. května 2005 podala rovněž společnost Sky Italia Srl stížnost proti týmž ustanovením finančního zákona na rok 2004 a finančního zákona na rok 2005.

8 Komise sdělila Itálii dopisem ze dne 21. prosince 2005 své rozhodnutí zahájit ve věci dané podpory formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES (Úř. věst. C 118, s. 10, dále jen „rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení“) týkající se čl. 4 odst. 1 finančního zákona na rok 2004 a čl. 1 odst. 211 finančního zákona na rok 2005 (dále jen, společně, „dotčené opatření“). V tomto rozhodnutí Komise vyzvala zúčastněné strany k předložení jejich vyjádření k uvedenému opatření.

9 Dne 24. ledna 2007 přijala Komise rozhodnutí 2007/374/ES ve věci státní podpory č. C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), kterou Italská republika poskytla formou příspěvku na nákup digitálních dekodérů (Úř. věst. L 147, s. 1, dále jen „napadené rozhodnutí“).

10 Komise nejprve uvedla, že dotčené opatření tím, že stanovilo, že Italská republika poskytne příspěvek na nákup některých pozemních digitálních dekodérů během let 2004 a 2005, bylo státní podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES ve prospěch poskytovatelů pozemního digitálního vysílání, kteří nabízí placené televizní programy, zejména služby „pay per view“, jakož i kabelových operátorů poskytujících služby placené digitální televize.

11 Komise se dále domnívala, že žádná z výjimek podle čl. 87 odst. 3 ES nebyla na dotčené opatření použitelná. Zejména vyloučila možnost použít výjimku stanovenou v čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, jelikož – přestože přechod z analogového televizního vysílání na digitální televizní vysílání byl obecným zájmem – dotčené opatření nebylo přiměřené k dosažení tohoto cíle a nemohlo zamezit zbytečnému narušování hospodářské soutěže. Tento závěr vycházel zejména z toho, že dotčené opatření nebylo technologicky neutrální, neboť se nepoužilo na satelitní digitální dekodéry. Komise se však domnívala, že v rozsahu, v němž dotčené opatření bylo považováno za podporu výrobcům dekodérů, mohlo využít výjimky stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. c) ES. Jednak totiž podporovalo technologický rozvoj ve formě výkonnějších dekodérů založených na normách, které jsou k dispozici všem výrobcům, jednak všichni výrobci nabízející tento typ dekodéru, včetně těch usazených v jiných členských státech,

mohli financování využít, konečně podpoření poptávky po dekodérech v důsledku dotčeného opatření bylo samo o sobě dokonce nevyhnutelným důsledkem jakékoliv veřejné politiky, byť technologicky nejneutrálnější, kterou veřejné orgány provedou ve prospěch rozvoje digitální televize.

12 Komise tudíž nařídila navrácení podpor vyplacených na základě dotčeného opatření, které byly prohlášeny za neslučitelné se společným trhem a které byly získány protiprávně. Za tímto účelem poskytla Komise určité údaje o způsobech výpočtu výše podpor.

13 Výrok napadeného rozhodnutí zní následovně:

„*Článek první*

Režim podpory, který Italská republika protiprávně zavedla ve prospěch provozovatelů pozemního digitálního vysílání, kteří poskytují služby placené televize, a provozovatelů placené kabelové televize, představuje státní podporu neslučitelnou se společným trhem.

Článek 2

1. Italská republika přijme všechna nezbytná opatření, aby od příjemců uvedených v článku 1 získala podporu nazpět.

2. Navrácení se provede bezodkladně postupem daným vnitrostátními procesními předpisy za předpokladu, že tento postup umožňuje okamžitý a účinný výkon tohoto rozhodnutí. Částky, které mají být vráceny, zahrnují úroky ode dne, kdy byly dány k dispozici jednotlivým příjemcům, až do dne jejich navrácení.

3. Úroky, které je třeba žádat podle odstavce 2, se vypočítají podle článku 9 a článku 11 nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004 o provádění nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 88 ES (Úř. věst. L 140, s. 1).

Článek 3

Italská republika sdělí Komisi ve lhůtě dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí, jaká opatření přijala k jeho splnění. Tyto informace poskytne v dotazníku, který je přiložen k tomuto rozhodnutí.

Italská republika ve lhůtě dvou měsíců předloží doklady potvrzující, že vůči příjemcům protiprávních a neslučitelných podpor bylo zahájeno řízení o navrácení podpory.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.“

14 Rozhodnutím K (2006) 6630 v konečném znění ze dne 24. ledna 2007 Komise prohlásila za slučitelné se společným trhem podpory udělené Italskou republikou podle legge n. 266 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2006) (zákon č. 266 o ustanoveních pro sestavení ročního a víceletého státního rozpočtu, dále jen: „finanční zákon na rok 2006“) ze dne 23. prosince 2005, na nákup, v roce 2006, digitálních dekodérů s otevřeným programovým rozhraním (dále jen „rozhodnutí týkající se roku 2006“). Na rozdíl od napadeného rozhodnutí, dotčené příspěvky v rozhodnutí týkajícím se roku 2006 byly posouzeny jako „technologicky neutrální“, v rozsahu v němž mohly být přiznány dekodérům všech digitálních platforem (pozemní, kabelová a satelitní), pokud jsou interaktivní a interoperabilní, to znamená pokud jde o dekodéry „otevřené“, na rozdíl od dekodérů tzv. „patentovaných“.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

15 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 23. května 2007 podala žalobkyně Mediaset SpA, provozovatel pozemního digitálního vysílání, žalobu proti napadenému rozhodnutí.

16 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 5. září 2007 podala Sky Italia návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastník na podporu Komise. Usnesením ze dne 10. ledna 2008 předseda druhého senátu Tribunálu tomuto návrhu vyhověl.

17 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení;

18 Komise, podporovaná Sky Italia navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti přílohy A.8 žaloby

Argumenty účastnic řízení

19 Komise, podporovaná společností Sky Italia se domnívá, že příloha A.8 žaloby nazvaná „Italský sektor televizního vysílání: stručné shrnutí historického, legislativního a tržního kontextu" (dále jen „příloha A.8)", jakož i všechny odkazy na ni musí být prohlášeny za nepřípustné a jejich obsah nesmí být Tribunálem zohledněn. Příloha A.8 obsahuje více skutkových a právních argumentů a vyjádření, které nejsou v žalobě. Uvedená příloha a odkazy na ni v žalobě tudíž odporují povinnosti uvedené v čl. 21 odst. 1 statutu Soudního dvora, jakož i čl. 44 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu, podle něhož musí žaloba obsahovat předmět sporu a žalobní důvody.

20 Žalobkyně poznamenává, že všechny žalobní důvody vznesené na podporu její žaloby jsou v ní uvedeny tak, že důvod nepřípustnosti přílohy A.8 a odkazů na uvedenou přílohu, tak jak ho předkládá Komise, není relevantní ani podložený.

Závěry Tribunálu

21 Úvodem Tribunál uvádí, že v žalobě je pětkrát odkazováno na přílohu A.8, a to jednak v odstavcích 11 a 109 a jednak v poznámkách pod čarou 57, 94 a 115.

22 Pokud jde o první případ, v odstavci 11 žaloby, je třeba uvést, že se vyskytuje v úvodním odstavci druhého oddílu „Skutkový kontext", který předchází třetímu oddílu „Důvody pro zrušení". Cílem tohoto odkazu na přílohu A.8 je umožnit Tribunálu získat přehled o normativním rámci a kontextu týkajícím se trhu, v němž má být dotčené opatření přezkoumáno.

23 Pokud jde o tento první případ, Komise tudíž nemůže vytýkat žalobkyni, že odkazuje na přílohu A.8.

24 Pokud jde o čtyři poslední případy, které jsou tentokrát v třetí části „Důvody pro zrušení", je třeba připomenout, že i když lze žalobu podpořit a doplnit v konkrétních bodech odkazy na výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, přílohy mají

čistě důkazní a instrumentální funkci (rozsudek Tribunálu ze dne 7. listopadu 1997, Cipeke v. Komise, T-84/96, Recueil, s. II-2081, bod 34). Přílohy tedy nemohou sloužit k rozvinutí žalobního důvodu stručně popsaného v žalobě uvedením výtek nebo argumentů, které v ní nebyly uvedeny. Žalobkyně musí ve své žalobě uvést přesné žalobní důvody, ohledně kterých má Tribunál rozhodnout a alespoň stručně uvést právní a skutkové okolnosti, na kterých se tyto žalobní důvody zakládají (rozsudek Soudního dvora ze dne 31. března 1992, Komise v. Dánsko, C-52/90, Recueil, s. I-2187, bod 17 a usnesení Tribunálu ze dne 28. dubna 1993, De Hoe v. Komise, T-85/92, Recueil, s. II-523, bod 20 a rozsudek Tribunálu ze dne 30. ledna 2007, France Télécom v. Komise, T-340/03, Sb. rozh. s. II-107, bod 167).

25 V projednávané věci Tribunál konstatuje, že čtyři poslední případy mají za cíl, jak to vyplývá z písemných podání žalobkyně, vysvětlit argumenty vyjádřené na podporu předložených žalobních důvodů.

26 Poznámka pod čarou 57 má vysvětlit tvrzení, podle něhož „povinnost přejít na digitální systém je povinností dopadající na pozemní vysílací stanice a žalobkyni, přičemž není uložena společnostem působícím na jiných vysílacích platformách“.

27 Taktéž poznámka pod čarou 94 vysvětluje tvrzení, podle něhož „příspěvek kompenzoval náklady spojené s výkonem povinností specificky vyžadovaných zákonem, které se týkaly pouze pozemní platformy“.

28 Krom toho pokud jde o odstavec 109, je výslovně uvedeno, že „vyplývá z [přílohy A.8], že analogické vysílací stanice nepožívaly nejmenší výhody ať už ohledně frekvencí nebo trhu“.

29 Konečně poznámka pod čarou 115 vysvětluje tvrzení, podle něhož „dotčené opatření je přiměřené, neboť se omezuje na dodatečné náklady interoperability a interaktivity, jakož i na náklady, které vynaložila žalobkyně v rámci výkonu povinností, které ji specificky ukládá zákon".

30 Z předchozích poznámek vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, odkazy na přílohu A.8 ve čtyřech posledních případech mají za cíl podepřít argumenty vyjádřené v písemných podáních žalobkyně. Tribunál krom toho konstatuje, že žalobkyně ve svých písemných podáních neuvedla žalobní důvod nebo argument ve formě shrnutí, který by poté rozvinula v příloze A.8.

31 Komise se tudíž neprávem domnívá, že přílohu A.8 je nutno považovat za nepřípustnou a Tribunál ji nesmí zohlednit. Je tedy třeba zamítnout důvod Komise jako neopodstatněný.

K přípustnosti příloh žaloby nepřeložených do jednacího jazyka

Argumenty účastnic řízení

32 Komise poukazuje na to, že několik příloh žaloby, a to přílohy A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 a A.13 předložila žalobkyně pouze v italštině, zatímco jak

vyžaduje čl. 35 odst. 3 jednacího řádu měly být doprovázeny překladem do jednacího jazyka.

33 Žalobkyně odpovídá, že poskytne dotyčné přílohy žaloby v jednacím jazyce v souladu s čl. 35 jednacího řádu, pokud to Tribunál bude požadovat.

Závěry Tribunálu

34 Článek 35 odst. 3 první a třetí pododstavec jednacího řádu stanoví následující:

„Jednací jazyk se používá zejména ve spisech a řečech účastníků řízení včetně všech přiložených písemností a dokumentů, jakož i v protokolech a rozhodnutích Tribunálu.

Veškeré písemnosti a dokumenty, které jsou vyhotoveny v jiném jazyce, musí být opatřeny překladem do jednacího jazyka.

Jsou-li písemnosti nebo dokumenty obsáhlé, může se překlad omezit na výňatky. Tribunál však může kdykoliv z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení požadovat předložení rozsáhlejšího nebo úplného překladu."

35 Krom toho čl. 7 odst. 5 druhý pododstavec Pokynů pro vedoucího kanceláře Tribunálu (Úř. věst. 2007, L 232, s. 1) stanoví:

„Jestliže k písemnostem nebo dokumentům přiloženým ke spisu účastníka řízení nebo podání není připojen překlad do jednacího jazyka, vedoucí soudní kanceláře vyzve dotyčného účastníka řízení k odstranění této vady, vyjde-li najevo, že tento překlad je nezbytný k řádnému průběhu řízení."

36 V projednávané věci je třeba nejdříve uvést, že Komise výslovně nežádala, aby Tribunál od žalobkyně požadoval překlad příloh A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 a A.13 do jednacího jazyka. Komise se spokojila, prostřednictvím vložení poznámky pod čarou na straně 15 žalobní odpovědi, s poukazem na to, že uvedené přílohy byly předloženy pouze v italštině, aniž by byly doprovázeny překladem do jednacího jazyka.

37 Krom toho, na rozdíl od toho co uvádí Komise, vzhledem k cíli ustanovení jednacího řádu a pokynů pro vedoucího kanceláře je třeba mít za to, že nepožádá-li o to žádný z účastníků řízení, musí tak učinit vedoucí soudní kanceláře, a to pouze pokud je tento překlad nezbytný k řádnému průběhu řízení (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2002, Puente Martín v. Komise, T-29/01, Sb. VS s. I-A-157 a II-833, bod 40).

38 V projednávané věci vzhledem k tomu, že o to nepožádala žádná z účastnic řízení, Tribunál nepovažoval za nezbytné požadovat překlad do jednacího jazyka příloh A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 a A.13 z následujících důvodů. Zaprvé, pokud jde o přílohy A. 1 až A. 4, byly předány vzhledem k procesním požadavkům za účelem identifikace účastnic řízení a jejich zástupců. Zadruhé příloha A.7 obsahuje akt, který je předmětem projednávané žaloby na neplatnost. Tento akt však byl zveřejněn

v *Úředním věstníku Evropské unie* po podání žaloby a byl přeložen do všech oficiálních jazyků Unie, včetně jednacího jazyku této věci. Zatřetí, pokud jde o přílohy A.11, A.12 a A.13, opakují relevantní ustanovení vnitrostátního práva. Tato ustanovení byla v uvedeném pořadí citována v bodech 7, 6 a 10 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ba dokonce v něm byla citována *in extenso*, což umožňuje předpokládat, že autor tohoto rozhodnutí může pochopit jejich obsah.

39 Z předcházejících úvah vyplývá, že Komise nesprávně vytýká žalobkyni, že nepředložila překlad příloh A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 a A.13 do jednacího jazyka.

K žalobním důvodům

40 Žalobkyně na podporu své žaloby předkládá čtyři žalobní důvody, vycházející zaprvé z porušení čl. 87 odst. 1 ES, zadruhé ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a zjevně nesprávného právního posouzení při hodnocení slučitelnosti dotčeného opatření na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES a zatřetí z porušení článku 253 ES a začtvrté z porušení článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES] (Úř. věst. L 83, s. 1), jakož i zásady legitimního očekávání a zásady právní jistoty.

41 Během jednání žalobkyně uplatnila žalobní důvod založený v zásadě na tom, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o určení rozsahu působnosti čl. 4 odst. 1 finančního zákona na rok 2004.

42 Je třeba přezkoumat přípustnost tohoto posledního žalobního důvodu a poté se vyjádřit k opodstatněnosti čtyř žalobních důvodů předložených ve fázi žaloby.

K přípustnosti žalobního důvodu založeného na zjevně nesprávném posouzení, pokud jde o stanovení rozsahu působnosti čl. 4 odst. 1 finančního zákona na rok 2004

Argumenty účastnic řízení

43 Žalobkyně během řízení výslovně zpochybnila to, že by podle čl. 4 odst. 1 finančního zákona na rok 2004 byly satelitní digitální vysílací stanice vyloučeny z působnosti dotčeného opatření. V odpověď na otázku položenou Tribunálem, který ji vyzval k upřesnění, v jaké fázi písemného řízení vznesla tento bod žalobního důvodu, odpověděla odkazem na odstavce 69 a následující a odstavec 76 své repliky.

44 Tribunál během jednání vyzval Komisi a společnost Sky Italia k reakci na toto tvrzení žalobkyně, přičemž Komise a společnost Sky Italia tvrdily, že vzhledem k tomu, že byl tento žalobní důvod vznesen opožděně, měl by být prohlášen za nepřípustný.

Závěry Tribunálu

45 Je třeba připomenout, že podle ustanovení čl. 44 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 48 odst. 2 jednacího řádu musí žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů a že nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

46 V projednávané věci, jak vyplývá z vyjádření žalobkyně při jednání, žalobkyně nepředložila tento žalobní důvod v žalobě, ale v replice. Ostatně žalobkyně neuvádí, že se uvedený žalobní důvod zakládá na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo během řízení.

47 V souladu s ustanoveními jednacího řádu Tribunálu uvedenými v bodě 45 výše musí být žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o rozsah působnosti čl. 4 odst. 1 finančního zákona na rok 2004, odmítnut jako nepřípustný.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 87 odst. 1 ES

48 První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 87 odst. 1 ES v rozsahu, v němž Komise dospěla k závěru, že dotčené opatření je státní podporou ve smyslu uvedeného článku. Je rozdělen na čtyři části, které se týkají zaprvé pojmu nepřímého příjemce, zadruhé neexistence hospodářského zvýhodnění, zatřetí neexistence selektivní povahy dotčeného opatření a konečně začtvrté neexistence narušení hospodářské soutěže.

K druhé části prvního žalobního důvodu vycházející z neexistence hospodářského zvýhodnění

– Argumenty účastnic řízení

49 Zaprvé se žalobkyně domnívá, že dotčené opatření jí nepřináší žádné hospodářské zvýhodnění, jakým je vytvoření obchodní příležitosti. V napadeném rozhodnutí Komise údajně nesprávně a bez jakéhokoliv důvodu tvrdila, že toto opatření umožnilo vysílacím stanicím vyhnout se nákladům spojeným se subvencováním dekodérů, tedy obchodní praktice, kterou Komise chybně kvalifikovala jako běžnou na trhu. Podle žalobkyně je toto tvrzení pravdivé pouze pokud jde o předplacené televizní operátory, a to z důvodu stabilních smluvních vztahů, které mají se svými předplatiteli. Za neexistence takových stabilních smluvních vztahů by stanice pozemního digitálního vysílání údajně neměly žádný zájem na subvencování pořízení dekodérů umožňujících interoperabilitu. Vystavovaly by se totiž riziku parazitování v tom smyslu, že

jejich konkurenti by rovněž využívali podporu. Dotčeného opatření by spíše využili spotřebitelé, kteří mohou získat dekodéry s otevřenou technologií.

50 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že dotčené opatření jí neposkytlo žádnou výhodu ve smyslu lepšího proniknutí na trh placených televizních stanic nebo získání diváků. K tomu zpochybňuje, že by jí dotčené opatření umožnilo získat diváky pro placené televizní stanice nebo vstoupit na trh placených televizních stanic s nízkými náklady. Zaprvé je to kvalita a vlastnosti vysílaných programů, a nikoliv cena dekodéru, které určují volbu spotřebitelů. Dále pak mohl každý pozemní i potenciální digitální operátor využívat výhod poskytnutých dotčeným opatřením. Konečně dotčené opatření zajistilo a zaručilo zachování obecného a bezplatného charakteru analogové televize dostupné všem při přechodu na digitální televizi.

51 Komise údajně nezohlednila investice, které provedla žalobkyně s cílem digitalizace, ale také pro pokrytí nákladů na spuštění placených televizních služeb. Taktéž žalobkyně uvádí, že výhod zmíněných Komisí mohla využít jakákoliv placená digitální pozemní vysílací stanice, a zejména budoucí noví konkurenti na trhu, a že tento účinek je vlastní všem opatřením ve prospěch digitální televize, včetně těch z technologického pohledu nejvíce neutrálních.

52 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že podpora odpovídá dodatečným nákladům na interoperabilní a interaktivní dekodéry, což Komise ostatně připustila v bodě 85 odůvodnění napadaného nařízení.

53 Žalobkyně se domnívá, že argumenty vyjádřené společností Sky Italia týkající se údajných výhod, kterých údajně využívala a to „bezrizikového" přístupu na nový trh, obchodní podpory ze strany orgánů veřejné moci a přístupu ke kapitálu se sníženými náklady musí být prohlášeny za nepřípustné nebo každopádně zamítnuty jako neopodstatněné.

54 Komise podporovaná Sky Italia navrhuje zamítnutí této části žalobního důvodu.

– Závěry Tribunálu

55 Úvodem, pro účely rozhodnutí o opodstatněnosti druhé části prvního žalobního důvodu, jakož i třech dalších částí uvedeného žalobního důvodu, je třeba přezkoumat rozsah čl. 4 odst. 1 finančního zákona na rok 2004 a čl. 1 odst. 211 finančního zákona na rok 2005, abychom mohli určit, zda dotčené opatření mohly využít jak pozemní digitální platforma, tak satelitní digitální platforma.

56 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že podle čl. 4 odst. 1 první věty finančního zákona na rok 2004, veřejný příspěvek 150 eur (snížený na 70 euro ve finančním zákoně na rok 2005) měl být vyplacen každému uživateli přenosových služeb, který zaplatil aktuální roční poplatek, který zakoupil nebo si najal přístroj, který umožňuje uživateli i poskytovateli obsahu bezplatný příjem interaktivních služeb a volných programů.

57 S ohledem na uvedená ustanovení je třeba konstatovat, že jak to rovněž uvedla Komise v bodě 7 odůvodnění napadeného rozhodnutí, prospěch z dotčeného opatření byl podmíněn splněním několika kumulativních podmínek, mezi nimiž je zakoupení nebo nájem přístroje umožňujícího příjem pozemních digitálních televizních signálů.

58 Tribunál navíc uvádí, že v odstavci 122 žaloby žalobkyně výslovně vytýká Komisi, že vydala dvě protichůdná rozhodnutí, a to napadené rozhodnutí a rozhodnutí týkající se roku 2006, pokud jde o soulad dotčeného opatření a opatření stanoveného ve finančním zákoně na rok 2006 se společným trhem, zatímco byly podle ní vydány za v podstatě srovnatelných skutkových okolností. Na podporu tohoto žalobního bodu tvrdí, že jediný důvod, z jakého byl závěr o neslučitelnosti, k němuž Komise dospěla v napadeném rozhodnutí, následně vyvrácen v rozhodnutí týkajícím se roku 2006, spočívá v tom, že záměrem italského zákonodárce bylo zavést výrazy, jejichž cílem bylo zahrnout konkrétně satelitní vysílací stanice.

59 Z odstavce 122 žaloby vyplývá, že žalobkyně nezpochybňuje, že zákonodárce nakonec považoval při přijímání finančního zákona 2006 za nezbytné výslovně včlenit satelitní vysílací stanice do ustanovení, která definují rozsah působnosti dotčeného opatření.

60 Z předchozích konstatování vyplývá, že dotčeného opatření nemohl každopádně využít spotřebitel, který se rozhodl koupit si nebo najmout přístroj, který umožňuje pouze příjem satelitních digitálních televizních signálů. Uvedené opatření tudíž neodpovídá požadavku na technologickou neutralitu stanovenému Komisí, pokud jde o opatření podpor týkající se digitálního televizního trhu.

61 Je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, otázka, zda by vysílací stanice financovaly získání dekodérů v případě neexistence dotčeného opatření, není relevantní, pokud jde o posouzení kvalifikace uvedeného opatření jako státní podpory.

62 V tomto ohledu je totiž rozhodující, zda subvencování dekodérů vytvořilo výhodu pro pozemní televizní stanice, jako je žalobkyně. V tomto ohledu je třeba uvést, že v bodech 82 až 95 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise detailně vysvětlila všechny důvody, pro které přináší dotčená státní podpora podle jejího názoru hospodářskou výhodu ve prospěch pozemních vysílacích stanic. Zde Komise správně upozornila zejména na to, že rozšiřování počtu diváků je podstatnou částí obchodní činnosti vysílací stanice televizních programů. Mimoto Tribunál uvádí, že Komise vysvětlila důvody, proč se správně domnívala, že dotčené opatření jednak povzbudilo spotřebitele k přechodu z pozemního analogového vysílání na digitální při omezení nákladů, které by musely nést stanice pozemního digitálního vysílání, a jednak týmž vysílacím stanicím umožnilo konsolidovat jejich existující pozici na trhu ve smyslu image značky a upevnit klientelu vůči novým konkurentům.

63 Ze stejného důvodu je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle něhož by pozemní vysílací stanice neměly žádný zájem na podpoře dekodérů z důvodu, že by se vystavily riziku parazitování v tom smyslu, že by jejich konkurenti měli z příspěvku stejný prospěch. Každopádně to, že žalobkyně sdílí výhodu vyplývající z příspěvku s ostatními vysílacími stanicemi, nezbavuje dotčené opatření jeho charakteru výhody.

64 Stejně tak skutečnost, že dotčené opatření je velmi výhodné pro spotřebitele vzhledem k tomu, že posouvá cenu složitějších dekodérů na úroveň ceny základních dekodérů,

nemá vliv na to, že uvedené opatření je rovněž výhodou pro pozemní vysílací stanice a kabelové operátory.

65 Pokud jde o argument, podle něhož se televizní diváci při svém výběru řídí vlastnostmi vysílaných programů, a nikoliv cenou dekodéru, se Tribunál domnívá, že pokud tyto vlastnosti mohou ovlivnit výběr diváků, nic to nemění na tom, že cena dekodéru je určujícím parametrem, který spotřebitel zohlední při svém výběru. V projednávané věci příspěvek, který byl přímo přiznán spotřebitelům automaticky způsobil snížení kupní nebo nájemní ceny přístroje, který umožňuje příjem pozemních digitálních televizních signálů. Takové snížení ceny je schopné ovlivnit výběr spotřebitelů, kteří jsou citliví na náklady.

66 Pokud jde o argument, podle něhož dotčené opatření zajišťuje zachování obecného a bezplatného charakteru televize při přechodu na digitální televizi, je třeba uvést, že tato okolnost nemůže zpochybnit kvalifikaci dotčeného opatření jako státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Taková okolnost by tím spíše mohla být prvkem, který je třeba zohlednit při přezkumu souladu dotčeného opatření se společným trhem v rámci čl. 87 odst. 3 ES.

67 Ze stejného důvodu je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle něhož byl příspěvek potřeba vzhledem k tomu, že za běžných obchodních okolností by dodatečné náklady nezbytné k získání interoperabilních dekodérů nenesla.

68 Z výše uvedeného vyplývá, že aniž by bylo třeba se vyjádřit k přípustnosti a opodstatněnosti argumentů vznesených společností Sky Italia, se Komise správně domnívala,

že dotčené opatření poskytlo provozovatelům pozemního digitálního vysílání a kabelovým operátorům, k nimž patří žalobkyně, výhodu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES vůči provozovatelům satelitního vysílání, a že tudíž druhá část prvního žalobního důvodu musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

K první části prvního žalobního důvodu týkající se pojmu nepřímého příjemce

– Argumenty účastnic řízení

69 Žalobkyně tvrdí, že se Komise neprávem domnívala, na základě rozsudků Soudního dvora ze dne 19. září 2000, Německo v. Komise (C-156/98, Recueil, s. I-6857) a ze dne 13. června 2002, Nizozemí v. Komise (C-382/99, Recueil, s. I-5163), že dotčené opatření, jehož jsou přímými příjemci koneční spotřebitelé, je zvýhodněním ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, kterého nepřímo využívají některé subjekty.

70 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že tyto dva rozsudky zde neplatí. Nepřímí příjemci by totiž měli být odlišní, jestliže je přímý prospěch poskytnut individuálním spotřebitelům spíše než společnostem. Vzhledem k tomu, že první a přímí příjemci dotčeného opatření nevykonávají hospodářskou činnost, uvedené opatření je vyloučeno z rozsahu působnosti čl. 87 odst. 1 ES.

71 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že důvod, z něhož Komise svévolně rozhodla o omezení pojmu nepřímých příjemců za účelem zahrnutí pouze provozovatelů pozemního digitálního vysílání a provozovatelů kabelové televize, kteří poskytují placené televizní služby, není jasný. Tvrdí, že zejména provozovatelé pozemního digitálního vysílání a provozovatelé kabelové televize obecně jsou rovněž schopni mít nepřímo prospěch z dotčeného opatření. Krom toho žalobkyně tvrdí, že Komise svévolně vyloučila výrobce dekodérů z kategorie příjemců dotčeného opatření.

72 Ve fázi repliky žalobkyně upřesňuje, že nenapadá možnost, že státní podpora může mít nepřímé příjemce, ale že zpochybňuje použití podmínek uplatnění pojmu nepřímého příjemce v napadeném rozhodnutí.

73 Zaprvé Komise tvrdí, že čl. 87 odst. 1 ES neobsahuje žádný požadavek pokud jde o způsob, jakým musí být podpora přiznána. Zadruhé by ustanovení čl. 87 odst. 2 písm. a) ES byla zcela nadbytečná, pokud by, jak tvrdí žalobkyně, podpora poskytnutá v první řadě spotřebitelům nemohla nikdy být považována za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Zatřetí pohledu žalobkyně odporuje rozsudek Nizozemí v. Komise, bod 69 výše, který potvrzuje, že přímý příjemce stejně jako nepřímý příjemce může být považován za příjemce státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Začtvrté Komise tvrdí, že kdybychom měli postupovat podle úvah žalobkyně, podle nichž podpory spotřebitelům nikdy nemohou být státními podporami, pravidla, která se státních podpor týkají, by mohla být jednoduše obcházena přiznáním příspěvků podmíněných nákupem specifického zboží nebo služeb spotřebitelům. Za páté Komise zpochybňuje tvrzení žalobkyně, podle něhož se svévolně rozhodla omezit pojem nepřímých spotřebitelů a zaměřit se výlučně na pozemní vysílací stanice a kabelové operátory nabízející služby placené televize.

– Závěry Tribunálu

74 Mezi účastníky řízení je nesporné, že provozovatel digitální televize, jako je žalobkyně, nemá z dotčeného opatření přímý prospěch.

75 Je však třeba připomenout, že článek 87 ES zakazuje podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, aniž by činil rozdíl mezi tím, zda jsou výhody spojené s podporami poskytnuty přímo či nepřímo. Judikatura proto uznala, že výhoda poskytnutá přímo některým fyzickým či právnickým osobám, které nemusejí být nutně podniky, může být nepřímou výhodou, a tudíž státní podporou pro jiné fyzické či právnické osoby, které podniky jsou (rozsudek Tribunálu ze dne 4. března 2009, Itálie v. Komise, T-424/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 108).

76 Úvaha žalobkyně, podle níž příspěvek, který by obdrželi spotřebitelé, nemůže být kvalifikován jako státní podpora ve prospěch operací spočívajících v dodání spotřebních výrobků nebo služeb, je rovněž v rozporu s čl. 87 odst. 2 písm. a) ES, podle něhož podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům za podmínky, že se poskytují bez diskriminace na základě původu výrobků, jsou se společným trhem slučitelné. Jak totiž tvrdí Komise, jestliže by úvaze žalobkyně mělo být vyhověno, uvedené ustanovení by bylo zbytečné.

77 Konečně pokud jde o výtku formulovanou žalobkyní, co se týká nejasnosti důvodů, pro něž Komise omezila pojem nepřímých příjemců pouze na provozovatele pozemního digitálního vysílání a na provozovatele kabelové televize, kteří poskytují placené televizní služby, je třeba ji vyloučit jako nerelevantní. I za předpokladu, že jak tvrdí žalobkyně, by se Komise měla domnívat, že všichni provozovatelé pozemního digitálního vysílání a provozovatelé kabelové televize jsou schopni nepřímo využívat dotčeného opatření, je třeba konstatovat, že to nic nemění na skutečnosti, jak je uvedeno

v bodech 55 až 60 výše, že z dotčeného opatření nemohli mít prospěch provozovatelé satelitního vysílání.

78 Ze stejného důvodu je třeba vyloučit jako nerelevantní žalobní bod vycházející z toho, že Komise údajně svévolně vyloučila výrobce dekodérů z kategorie příjemců dotčeného opatření.

79 Z výše uvedených úvah vyplývá, že Komise správně kvalifikovala žalobkyni jako nepřímého příjemce dotčeného opatření. Je tudíž třeba zamítnout první část prvního žalobního důvodu jako neopodstatněnou.

K třetí části prvního žalobního důvodu vycházející z neexistence selektivní povahy dotčeného opatření

– Argumenty účastnic řízení

80 Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že měla za to, že dotčené opatření je selektivní z důvodu jeho údajně diskriminační povahy. Komise údajně zaměnila pojem selektivity a domnělé diskriminace, takže řádně neprokázala, že kritérium selektivity bylo splněno.

81 Komise tvrdí, že toto tvrzení žalobkyně není založeno na žádném důkazu. Selektivita výhody, kterou dotčené opatření přiznává provozovatelům pozemního digitálního

vysílání a kabelovým provozovatelům placené televize, je údajně prokázána skutečností, že žádná další společnost z něho neměla prospěch, a zejména provozovatelé satelitního vysílání ne. Třetí část prvního žalobního důvodu je tudíž podle názoru Komise rovněž neopodstatněná.

– Závěry Tribunálu

82 Úvodem je třeba uvést, že během jednání v odpověď na otázku položenou Tribunálem, který ji vyzval k vysvětlení argumentů vznesených na podporu třetí části prvního žalobního důvodu, žalobkyně uvedla, že na rozdíl od selektivity, která je nezbytným prvkem pro účely kvalifikace opatření jako státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, se v tomto ustanovení o diskriminaci nehovoří. Žalobkyně dodala, že Komise zaměňuje diskriminaci a selektivitu a že když tvrdila, že se jednalo o diskriminaci, nebyla z technologického hlediska neutrální.

83 Je třeba připomenout, že podle čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu musí žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů. Podle ustálené judikatury tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby umožnily žalovanému připravit svou obhajobu a Tribunálu rozhodnout o žalobě případně i bez dalších podpůrných informací (rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 1996, Asia Motor France a další v. Komise, T-387/94, Recueil, s. II-961, bod 106 a rozsudek ze dne 29. ledna 1998, Dubois et Fils v. Rada a Komise, T-113/96, Recueil, s. II-125, bod 29). Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je pro to, aby byl argument přípustný, třeba, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně z textu samotné žaloby (viz v tomto smyslu usnesení Tribunálu ze dne 25. července 2000, RJB Mining v. Komise,

T-110/98, Recueil, s. II-2971, bod 23 a citovaná judikatura; rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2003, Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services v. Komise, T-195/00, Recueil, s. II-1677, bod 26).

84 Argumenty poskytnuté v projednávané věci žalobkyní na podporu třetí části prvního žalobního důvodu a to jak v písemném podání tak během jednaní neodpovídají požadavkům jasnosti a přesnosti stanoveným v čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu. Žalobkyně v žádném okamžiku nevysvětluje, proč nelze dospět k závěru o selektivní povaze podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES na základě skutečnosti, že se státní podpora používá diskriminačním způsobem v tom smyslu, že z ní mají prospěch pouze některé kategorie společností, jak konstatoval Tribunál ve vztahu k dotčenému opatření v bodech 57 a 60 výše.

85 Je tudíž třeba odmítnout třetí část prvního žalobního důvodu jako nepřípustnou.

Ke čtvrté části prvního žalobního důvodu vycházející z neexistence narušení hospodářské soutěže

– Argumenty účastnic řízení

86 Na prvním místě žalobkyně tvrdí, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že dospěla k závěru, že dotčené opatření neoprávněným způsobem narušuje hospodářskou soutěž.

87 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že všechny satelitní televizní stanice včetně společnosti Sky Italia mohly rovněž využívat podpory tím, že by nabízely „hybridní" dekodéry, to znamená dekodéry jak pozemní, tak satelitní. Podpora tedy údajně pokryla dodatečné náklady spojené se zavedením technologie nezbytné pro příjem pozemní televize. Každopádně skutečnost, že výsledky Sky Italia na dotčeném trhu zůstaly výborné, podle názoru žalobkyně svědčí o tom, že podpory ve skutečnosti neovlivnily situaci.

88 Zadruhé by bylo třeba zohlednit při posouzení neexistence narušení hospodářské soutěže skutečnost, že sazba daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH") použitelná na platformy satelitního přenosu je výhodnější než sazba použitelná na platformy pozemního vysílání. Dotčené opatření údajně vyváží hospodářskou výhodu, kterou prvně uvedeným platformám propůjčuje použití snížené sazby DPH. Na podporu tohoto argumentu žalobkyně odkazuje na stížnost týkající se porušení práva Společenství a na další stížnost týkající se státní podpory, které byly Komisi předloženy dne 13. března 2007. Žalobkyně vyzývá Tribunál, aby odmítl jako nepřípustnou námitku nepřípustnosti vznesenou společností Sky Italia, pokud jde o argument založený na daňovém zvýhodnění satelitních televizních stanic z důvodu, že Komise, kterou podporuje společnost Sky Italia, sama nevznesla tuto námitku.

89 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že vyvíjením konkurenčního tlaku na satelitní platformu dotčené opatření naopak umožnilo rozvinout hospodářskou soutěž. Krom toho dotčené opatření údajně spotřebitelům umožní za stejnou cenu dekodérů využívat mnohem širší nabídky. Konečně vyloučení technologií, které jsou předmětem vlastnického práva, je údajně vlastní obecnému zájmu, kterým je upřednostnit otevřené normy a nenarušovat hospodářskou soutěž. Jediným narušením hospodářské soutěže mezi satelitními a pozemními platformami je údajně narušení, které znevýhodňuje pozemní televizní stanice z důvodu, že společnost Sky Italia se rozhodla, že zakáže třetím osobám přístup ke své technologii kódování.

90 Začtvrté žalobkyně vytýká Komisi, že přijala dvě protichůdná rozhodnutí, a sice napadené rozhodnutí a rozhodnutí týkající se roku 2006, pokud jde o slučitelnost dotčeného opatření a opatření stanoveného ve finančním zákoně na rok 2006 se společným trhem, ačkoliv byla přijata za srovnatelných skutkových okolností. Na podporu tohoto argumentu tvrdí, že jediný důvod, z jakého byl závěr o neslučitelnosti, k němuž Komise dospěla v napadeném rozhodnutí, následně vyvrácen v rozhodnutí týkajícím se roku 2006, spočívá v tom, že záměrem italského zákonodárce bylo zavést výrazy, jejichž cílem bylo zahrnout konkrétně satelitní vysílací stanice.

91 Zapáté ve fázi repliky žalobkyně vycházejíc z rozhodnutí Komise K (2007) 4286 v konečném znění, ze dne 25. září 2007 týkajícím se podpory (N 103/2007) na nákup digitálních dekodérů a na úpravu antén v provincii Soria (dále jen „rozhodnutí Soria") vytýká rovněž Komisi, že přijala napadené rozhodnutí svévolně. Poznamenává totiž, že Komise v odstavci 16 rozhodnutí Soria prohlásila uvedené opatření za slučitelné se společným trhem z důvodu, že technologická neutralita byla zachována, neboť „podporované dekodéry umožňují příjem televizních signálů nejen pomocí technologie pozemního digitálního vysílání (T-DVB), ale rovněž kabelem, satelitem nebo přes Internet" *(neoficiální překlad)*. Podle žalobkyně opatření uvedené v rozhodnutí Soria předpokládá, že prospěch z něj je podmíněn tím, že dekodéry T-DVB jsou interaktivní a interoperabilní takovým způsobem, že mohou přijímat rovněž signály jiných platforem jako v projednávané věci.

92 Na druhém místě dotčené opatření údajně neporušuje zásadu rovného zacházení mezi digitálními stanicemi. Rozdílné zacházení mezi digitálními platformami je údajně odůvodněno tím, že tyto se nacházejí v rozdílných situacích. Každopádně případné porušení této zásady je objektivně odůvodněno, s ohledem na reálné charakteristiky dotčeného trhu v té době a na podporu otevřených norem. Podle žalobkyně satelitní platforma nebyla výslovně zahrnuta přesně z toho důvodu, že neexistovala nabídka tohoto typu založená na otevřených normách, ani nejmenší pravděpodobnost, že se taková nabídka objeví během krátkého období, kdy bylo dotčené opatření použito.

Kromě toho žalobkyně tvrdí, že trh satelitního vysílání je charakterizován přítomností společnosti, a to společnosti Sky Italia, která je ve faktickém monopolním postavení a která mohla skutečně zabránit přístupu na trh. Konečně žalobkyně upozorňuje, že po změnách zavedených finančním zákonem na rok 2006 za účelem umožnění podpory všech interoperabilních dekodérů, si Sky Italia neponechala dekodéry, které mohou využívat podpory.

93 Na třetím místě žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí tím, že jasně neodpovídá na otázku, zda problém, který učinil dotčené opatření neslučitelné, byl spojen s technologickou neutralitou nebo domnělým přístupem za nízké náklady na dotčený trh, Komise zasáhla do zásady právní jistoty. Na podporu těchto argumentů žalobkyně odkazuje na argumenty popsané ve čtvrtém žalobním důvodu.

94 Komise, podporovaná Sky Italia, zaprvé tvrdí, že žalobkyně nepřináší důkaz o zjevně nesprávném posouzení, kterého se dopustila tím, že dospěla k závěru, že dotčené opatření narušuje hospodářskou soutěž tím, že upřednostňuje provozovatele pozemního digitálního vysílání. Zadruhé žalobkyně údajně chybně tvrdí, že rozdílné zacházení mezi digitálními platformami je odůvodněno tím, že se nacházejí v rozdílných situacích. Rovněž je chybné, že se žalobkyně dovolává toho, že satelitní nabídka založená na otevřených normách neexistovala v okamžiku, kdy bylo dotčené opatření přijato. Zatřetí Komise v napadeném rozhodnutí prohlásila dotčené opatření za neslučitelné z důvodu, že není dodržena zásada technologické neutrálnosti. Potvrdila tudíž svůj neměnný názor, podle něhož je slučitelnost státních podpor se společným trhem ve prospěch přechodu na digitální platformu podmíněna respektováním zásady technologické neutrality.

– Závěry Tribunálu

95 Zaprvé pokud jde o argument, podle něhož společnost Sky Italia mohla mít prospěch z dotčeného opatření tím, že by nabízela „hybridní" dekodéry, je třeba uvést, že takový argument zdůrazňuje selektivní povahu uvedeného opatření. Zpřístupnění „hybridních" dekodérů satelitními vysílacími stanicemi, jako je Sky Italia, by znamenalo dodatečné náklady, které by se odrazily v maloobchodních cenách pro spotřebitele a byly by v nejlepším případě kompenzovány dotčeným opatřením, z něhož by spotřebitelé měli prospěch. Satelitní vysílací stanice by se tak nacházely v méně výhodné pozici vzhledem k pozemním vysílacím stanicím a kabelovým operátorům, neboť ti by nemuseli promítnout jakékoliv dodatečné náklady do maloobchodních cen dekodérů pro spotřebitele, kteří mají prospěch z dotčeného opatření. Argument tedy musí být odmítnut jako neopodstatněný.

96 Krom toho skutečnost, že po změnách zavedených finančním zákonem na rok 2006 za účelem umožnění podpory všech interoperabilních dekodérů, společnost Sky Italia nevyměnila dekodéry s patentovanou technologií za dekodéry, které mohly využít podpory, není rozhodná. Jak totiž Komise tvrdí v bodě 110 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nelze vyloučit, že se jedná o strategii, která může záviset na mnoha faktorech, například na předchozích investicích společnosti nebo na volbě vyčkat rozhodnutí Komise ve věci slučitelnosti nového opatření.

97 Zadruhé, pokud jde o argument, podle něhož uplatnění konkurenčních tlaků na satelitní platformu ještě více rozvinulo hospodářskou soutěž, se Tribunál domnívá, že úvahou, z které tento argument vychází, žalobkyně uznává, že existuje hospodářská soutěž mezi pozemní a satelitní platformou a že tato soutěž je ovlivněna dotčeným opatřením.

98 Krom toho, pokud jde o argumenty žalobkyně vycházející z rozdílných okolností, které údajně narušují hospodářskou soutěž, je třeba konstatovat, že tyto argumenty nejsou relevantní za účelem posouzení, zda dotčené opatření narušuje nebo hrozí narušit hospodářskou soutěž na dotčeném trhu.

99 Zatřetí, pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle něhož bylo napadené rozhodnutí a rozhodnutí týkající se roku 2006 přijato za srovnatelných okolností, toto tvrzení je zjevně nepravdivé. Jak totiž Tribunál konstatoval v bodech 57 a 60 výše, satelitní dekodéry byly vyloučeny z působnosti dotčeného opatření. Naproti tomu, jak vyplývá z odstavce 122 žaloby, finanční zákon z roku 2006 se použil rovněž na satelitní dekodéry.

100 Začtvrté, pokud jde o argument, založený na svévolném charakteru napadeného rozhodnutí vzhledem k rozhodnutí Soria, podle něhož podmínky použitelnosti opatření, na které se vztahuje posledně uvedené rozhodnutí, byly stejné jako ty v dotčeném opatření, Tribunál se domnívá, že nemůže obstát.

101 Pojmy použité Komisí v odstavci 16 rozhodnutí Soria, tak jak je citováno v bodě 91 výše, mohou žalobkyni uvést v omyl, pokud jde o rozsah působnosti opatření, na něž se vztahuje uvedené rozhodnutí.

102 Je však nutné konstatovat, jak na to poukazuje Komise, že jak formulace bodu 58 odůvodnění rozhodnutí Soria, tak znění dopisu předloženého v příloze dupliky umožňují odstranit jakoukoli pochybnost v tomto ohledu.

103 Jak vyplývá z bodu 58 odůvodnění rozhodnutí Soria, Komise výslovně konstatovala, že opatření, na které se vztahuje toto rozhodnutí, umožní spotřebitelům získat jakýkoliv typ dekodéru díky podpoře nezávislé na technologické platformě, již se spotřebitel rozhodne používat (pozemní, kabelová, satelitní nebo širokopásmový internet).

Komise výslovně dospěla k závěru, že uvedené opatření respektuje zásadu technické neutrality.

104 Krom toho Tribunál konstatuje, jak rovněž tvrdí Komise, aniž by to žalobkyně napadala, že Komise ověřila před přijetím rozhodnutí Soria, že uvedené opatření respektovalo kritérium technologické neutrality. Jak vyplývá z dopisu předloženého v příloze dupliky, v odpověď na žádost Komise v tomto smyslu španělské úřady dopisem ze dne 23. července 2007 výslovně konstatovaly, že tento typ vysílání se nepočítá mezi kritéria poskytnutí podpory, neboť „bylo možné podporovat dekodéry, které slouží pozemní digitální televizi, kabelovému vysílání nebo satelitnímu vysílání […]".

105 Z výše uvedeného vyplývá, že je třeba mít za to, že na rozdíl od dotčeného opatření, z opatření uvedeného v rozhodnutí Soria mohly mít prospěch všechny technologie přenosu digitálního televizního vysílání. Vzhledem k tomu, že skutkové okolnosti, jež jsou podkladem napadeného rozhodnutí a rozhodnutí Soria, jsou zjevně rozdílné, žalobkyně se nemůže snažit o srovnávání závěrů, k nimž Komise dospěla v uvedených rozhodnutích, aby učinila závěr o svévolném rozhodnutí Komise. Je tudíž třeba zamítnout argument založený na svévolném charakteru napadeného rozhodnutí vzhledem k rozhodnutí Soria jako neopodstatněný.

106 Zapáté, pokud jde o argument vycházející z neporušení zásady rovného zacházení mezi digitálními stanicemi a ze skutečnosti, že by případné porušení bylo každopádně objektivně odůvodněné, je třeba konstatovat následující.

107 Jednak, pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle něhož satelitní platforma nebyla výslovně zahrnuta do rozsahu působnosti dotčeného opatření právě proto, že neexistovala nabídka tohoto typu založená na otevřených normách, ani nejmenší pravděpodobnost,

že se taková nabídka objeví během krátkého období, kdy bylo dotčené opatření použito, je třeba uvést, že, jak rovněž tvrdí Komise v bodě 164 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise, aniž by to žalobkyně napadala, konstatovala, že tomu tak bylo pouze v roce 2004 a v prvních měsících roku 2005, kdy Sky Italia přecházela na využívání technologie na bázi „zavřených" norem. Tribunál se tudíž domnívá, že Komise z toho správně odvodila, v tomtéž bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí, že Sky Italia se mohla rozhodnout jinak, kdyby se dotčené opatření rovněž vztahovalo na satelitní platformu.

108 Jednak, pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle něhož byl trh satelitního televizního vysílání charakterizován přítomností společnosti, a to společnosti Sky Italia, která je ve faktickém monopolním postavení, a která mohla skutečně zabránit vstupu na trh, je třeba konstatovat, že toto tvrzení není za účelem posouzení, zda dotčené opatření narušuje nebo hrozí narušit hospodářskou soutěž na dotčeném trhu, relevantní.

109 Zašesté, pokud jde o argument žalobkyně vycházející z údajného porušení zásady právní jistoty Komisí, z napadeného rozhodnutí vyplývá, že je jasně neopodstatněný. Z napadeného rozhodnutí, zejména z bodů 104, 135 a 140, totiž jasně vyplývá, že neslučitelnost dotčeného opatření úzce souvisí s porušením zásady technologické neutrality. Krom toho Tribunál konstatuje, aniž by to žalobkyně popírala, že z bodu 36 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise vyjádřila v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení své pochybnosti, pokud jde o neporušení zásady technologické neutrality dotčeným opatřením.

110 Z předchozích úvah vyplývá, že je třeba zamítnout čtvrtou část prvního žalobního důvodu jako neopodstatněnou.

111 V důsledku toho je tedy, vzhledem k závěrům vycházejícím z bodů 68, 79, 85 a 110 výše, třeba celý první žalobní důvod zamítnout jako neopodstatněný.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a zjevně nesprávného právního posouzení při hodnocení slučitelnosti dotčeného opatření na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES

K přípustnosti argumentů popsaných v odstavcích 93 až 96 žaloby

– Argumenty účastnic řízení

112 Komise, podporovaná společností Sky Italia, se domnívá, že argumenty popsané v odstavcích 93 až 96 žaloby jsou nejasné. Žalobkyně se údajně spokojila s obecným odkazem na svou analýzu týkající se neexistence podpory. Navíc seznam faktorů, které údajně podle žalobkyně Komise nezohlednila, se týkal pouze otázky existence státní podpory, a nikoliv její slučitelnosti se společným trhem. Krom toho žalobkyně údajně nevysvětlila uvedené faktory a neupřesnila, v jakém rozsahu se argumenty vztahují na posouzení, které je třeba provést na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES. Z těchto důvodů mají být tudíž argumenty uplatněné žalobkyní v odstavcích 93 až 96 žaloby odmítnuty jako nepřípustné.

113 Žalobkyně tvrdí, že přestože jsou analýzy rozdílné podle toho, zda jde o existenci podpory nebo její slučitelnost, nic to nemění na tom, že jsou technicky propojené. Argumenty týkající se podpory by tudíž údajně podpořily žalobní důvody směřující ke zrušení týkajícímu se slučitelnosti, aniž by to ovlivnilo jejich přípustnost.

– Závěry Tribunálu

114 Na prvním místě v odstavcích 93 až 96 žaloby žalobkyně tvrdí, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 87 odst. 3 písm. c) ES. V tomto ohledu odkazuje na svou analýzu státní podpory. Navíc tvrdí, že Komise v napadeném rozhodnutí neposoudila hospodářský kontext dotčeného opatření. Komise zaprvé neuvedla, že dotčené opatření stanovilo příspěvky na podporu technologie podporované Unií, a sice otevřené technologie umožňující interoperabilitu a interaktivitu, zadruhé, že příspěvky odpovídaly dodatečným nákladům způsobeným touto technologií, zatřetí, že příspěvky byly v souladu s doporučeními Unie a začtvrté, že příspěvky neposkytovaly hospodářské zvýhodnění. Konečně Komise údajně nezohlednila to, že skutečné narušení hospodářské soutěže na trhu bylo způsobeno politikou zvýhodňující uzavřené normy, rozdílem mezi otevřenými normami a uzavřenými normami a tím, že příspěvky vyvažovaly náklady spojené s plněním povinností uložených zákonem.

115 Na druhém místě úvahy v odstavcích 93 až 96 žaloby, uvedené v bodě 3.2 písm. a) „Žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení“, které jsou daleky toho, aby obsahovaly argumenty určené na podporu druhého žalobního důvodu, mají za cíl uvést argumenty popsané na podporu tří částí druhého žalobního důvodu, které jsou popsány v bodě 3.2 písm. b) „Žalovaná překročila meze své posuzovací pravomoci a dopustila se zjevného pochybení při posouzení skutkového stavu a při hodnocení situace tím, že usoudila, že [dotčené] opatření bylo neslučitelné se společným trhem“.

116 Žalobkyně v odstavci 96 žaloby, který předchází bodu 3.2 písm. b) tvrdí, že tím, že Komise neprovedla správnou analýzu hospodářského kontextu, se dopustila zjevně nesprávného posouzení dotčeného opatření, a tudíž zjevného pochybení tím, že dospěla k závěru, že uvedené opatření bylo neslučitelné se společným trhem.

117 Z předchozích poznámek vyplývá, že je třeba žalobní důvod nepřípustnosti vznesený Komisí zamítnout jako neopodstatněný, pokud jde o domnělé argumenty vyjádřené v odstavcích 93 až 96 žaloby.

K první části druhého žalobního důvodu vycházející z chybné úvahy, podle níž dotčené opatření nenapravuje narušení fungování trhu

– Argumenty účastnic řízení

118 Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a nedostatečně prozkoumala dotyčný trh tím, že dospěla k závěru, že dotčené opatření nebylo slučitelné s čl. 87 odst. 3 písm. c) ES ze čtyřech následujících důvodů.

119 Zaprvé žalobkyně zpochybňuje závěr napadeného rozhodnutí, podle něhož existence závazného data pro přechod na digitální vysílaní činila dotčené opatření nepřiměřeným. Tento závěr je údajně nejen v rozporu s pozicí Komise v jejích předešlých rozhodnutích v oblasti pozemního digitálního vysílání, ale rovněž ukazuje, že Komise neposoudila existenci narušeného fungování trhu spojenou s problémem špatné koordinace mezi subjekty na trhu v jejím skutečném rozsahu.

120 Zadruhé žalobkyně poukazuje na to, že dotčené opatření představovalo kompenzaci za náklady na digitalizaci, které musí nést spotřebitelé, aby získali

dekodér s technologií na bázi otevřených norem umožňující interoperabilitu a interaktivitu.

121 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí neuznalo existenci externalit jako špatné fungování trhu. V tomto ohledu Komise údajně v napadeném rozhodnutí svévolně a bez jakéhokoliv odůvodnění dospěla k závěru, že je pro pozemní vysílací stanice normální, aby podporovaly dekodéry s otevřenými normami, a tudíž nesly náklady parazitování. Žalobkyně údajně nemá žádný zájem na podpoře dekodérů ve prospěch konkurentů, jelikož mohla jednoduše pokračovat ve využívání analogového trhu.

122 Krom toho Komise údajně nezohlednila to, že dotčené opatření nenarušovalo hospodářskou soutěž, ale že spíše podporovalo použití otevřených norem a interaktivitu v souladu s doporučeními Unie. Navíc žalobkyně odkazujíc na přílohu A.8 tvrdí, že Komise neporozuměla legislativnímu kontextu a vývoji dotčeného trhu. Konečně žalobkyně kritizuje to, že v napadeném rozhodnutí Komise nevzala v úvahu ani náklady spojené s nejistotou ohledně právní úpravy, která přetrvává pokud jde o přidělení frekvencí, a domnívá se, že Komise se dopustila chyby tím, že v bodě 157 odůvodnění napadeného rozhodnutí tvrdila, že analogové televizní koncese nebyly přidělovány formou veřejné soutěže a nebyly časově omezené.

123 Začtvrté žalobkyně Komisi vytýká, že nebyla schopná prokázat, proč dotčené opatření neupřednostňovalo inovaci, přestože uznala, že uvedené opatření umožnilo snížit cenu dekodérů nabízejících interaktivitu, čímž je posunulo na úroveň ceny základních dekodérů.

124 Komise tvrdí, že úvaha žalobkyně je zjevně nesprávná a spočívá na „zkresleném“ výkladu napadeného rozhodnutí. Komise údajně výslovně připustila, že dotčené opatření mohlo sledovat cíl obecného zájmu a to přechod na digitální vysílání a na v tomto kontextu otevřené a interaktivní normy. Navíc skutečnost, že dotčené opatření mohlo mít vliv na některé špatné fungování trhu, nebyla kategoricky vyloučena. Nicméně žádná z těchto úvah nemohla odůvodnit vynětí satelitní platformy z rozsahu působnosti příspěvku.

– Závěry Tribunálu

125 Zaprvé se žalobkyně dovolává porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES tím, že zpochybňuje posouzení Komise, podle něhož příspěvky na nákup digitálních dekodérů nebyly nezbytné pro napravení problémové koordinace mezi operátory na trhu a vzhledem k tomu, že uvedený problém už byl vyřešen závazným datem pro přechod na digitální vysílaní. Aby byla státní podpora slučitelná se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) ES, musí sledovat cíl obecného zájmu a být za tímto účelem nezbytná a přiměřená. Cílem obecného zájmu údajně sledovaným dotčeným opatřením je napravit narušené fungování trhu, které souvisí zejména s problémem koordinace mezi operátory, jež je důvodem překážky pro vývoj digitálního televizního vysílání. Aniž by však bylo třeba zkoumat, zda, jak tvrdí žalobkyně, Komise přijala v napadeném rozhodnutí jinou pozici, než jakou měla v předchozích rozhodnutích v oblasti pozemního televizního vysílání, Tribunál se domnívá, že v projednávané věci závazný charakter data stanoveného pro přechod na digitální vysílání je takové povahy, že může vyřešit problém koordinace mezi operátory, takže příspěvek na nákup digitálních dekodérů nebyl nezbytný.

126 Jak totiž Komise zdůrazňuje v bodě 146 odůvodnění napadeného rozhodnutí, televizní stanice již působící na trhu musely považovat za danou skutečnost, že zákon stanovil datum pro vypnutí analogového vysílání, a musely tedy začít rozvíjet nové obchodní strategie. Každopádně, jak bylo uvedeno v bodě 147 odůvodnění napadeného rozhodnutí, z důvodu významu, jaký zaujímá pozemní televize v Itálii, riziko, že nebude velká část spotřebitelů pokryta kvůli problému koordinace mezi operátory, nebylo takové, aby mu obchodní subjekty nemohly čelit. Argument žalobkyně je tedy třeba zamítnout.

127 Zadruhé, pokud jde o argument vycházející z toho, že dotčené opatření bylo kompenzací pro spotřebitele, je třeba uvést, že takový argument, jak zdůrazňuje Komise v bodě 148 odůvodnění napadeného rozhodnutí, i když odůvodňuje podporu poskytnutou spotřebitelům, neodůvodňuje diskriminaci mezi jednotlivými platformami, jelikož nebylo nutné směrovat spotřebitele k jedné digitální platformě, jak to zejména činí dotčené opatření. Argument musí být zamítnut jako neodůvodněný.

128 Zatřetí tvrzení žalobkyně, podle něhož Komise neuznala v napadeném rozhodnutí existenci externalit jako narušené fungování trhu je nepřesné. V bodě 160 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž Komise výslovně připouští existenci externalit, které s sebou nese přechod na digitální vysílání, jakož i problémy parazitování, které z toho mohou vyplynout. Jak nicméně zdůrazňuje Komise v tomtéž bodě odůvodnění, takové okolnosti nemohou odůvodnit skutečnost, že dotčené opatření je selektivně zaměřeno na pozemní televizi a je z něho vyloučena satelitní platforma. Argument tudíž musí být zamítnut jako neopodstatněný.

129 Začtvrté argument žalobkyně založený na tom, že Komise nebyla schopná prokázat, že dotčené opatření neupřednostňovalo inovaci, musí být zamítnut ze stejných

důvodů. Komise jistě výslovně uznala v bodě 162 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že dotčené opatření umožnilo vyrovnání cen interaktivních dekodérů a cen jednodušších modelů nepřizpůsobených pro interaktivní služby. Přestože dotčené opatření podporuje inovaci používáním interaktivních a interoperabilních dekodérů, nic to nemění na tom, že taková podpora nemůže odůvodnit, jak to vyplývá z bodů 57 a 60 výše, vynětí satelitní platformy z výhod dotčeného opatření.

130 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že první část druhého žalobního důvodu musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

K druhé části druhého žalobního důvodu vycházející z chybné úvahy, podle níž dotčené opatření nebylo nezbytným ani přiměřeným nástrojem za účelem nápravy narušeného fungování trhu.

– Argumenty účastnic řízení

131 Žalobkyně tvrdí, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že dospěla k závěru, že dotčené opatření nebylo nutným ani přiměřeným nástrojem za účelem nápravy narušeného fungování trhu. Pokud jde konkrétně o přiměřenost opatření, žalobkyně tvrdí, že se jednak omezila na dodatečné náklady interoperability a interaktivity, jakož i na náklady, které vynaložila zvláště výkonem zákonných

povinností, a jednak že toto opatření bylo časově omezené, jeho použití vypršelo dne 1. prosince 2005.

132 Komise tvrdí, že argumenty žalobkyně musí být zamítnuty, neboť jsou neopodstatněné vzhledem k tomu, že nezohledňují technologickou neutralitu.

– Závěry Tribunálu

133 I kdybychom předpokládali, že tvrzení žalobkyně, podle nichž bylo dotčené opatření nutným a přiměřeným nástrojem za účelem nápravy narušeného fungování trhu, jsou pravdivá, nic to nemění na tom, že tato okolnost nemůže odůvodnit vyloučení satelitních vysílacích stanic z působnosti uvedeného opatření.

134 Vzhledem k tomu, že to byl právě nedostatek technologické neutrality, který vedl Komisi k závěru, že podpora je neslučitelná se společným trhem, je třeba argumenty přednesené na podporu druhé části druhého žalobního důvodu zamítnout.

135 Z výše uvedeného vyplývá, že je třeba zamítnout druhý důvod jako neopodstatněný.

Ke třetímu žalobnímu důvodu založenému na porušení článku 253 ES

Argumenty účastnic řízení

136 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněno, a že je tedy v rozporu s článkem 253 ES, co se týká jak existence státní podpory, tak její slučitelnosti se společným trhem.

137 Pokud jde o existenci podpory, žalobkyně zejména vyčítá Komisi, že nevysvětlila pravý zdroj narušení nebo rizika narušení hospodářské soutěže na společném trhu. Jednak Komise údajně konkrétně nepopsala dotčený trh ani situaci na tomto trhu. Dále pak Komise údajně v napadeném rozhodnutí nepřezkoumala otázku, zda narušení bylo skutečné nebo pravděpodobné. Krom toho Komise údajně neodůvodnila, proč vynechala výrobce dekodérů z kategorie příjemců dotčeného opatření. Konečně Komise dostatečně neodůvodnila údajné získání diváků, jakož i údajné proniknutí s nízkými náklady na trh placených televizních stanic.

138 Pokud jde o analýzu případné slučitelnosti dotčeného opatření se společným trhem, napadené rozhodnutí údajně neupřesňovalo, zda je problémem to, že kritérium technologické neutrality nebylo dodrženo, nebo zda problém spočívá v údajném proniknutí s nízkými náklady na trh placených televizních stanic.

139 Komise podporovaná společností Sky Italia se domnívá, že její rozhodnutí je dostatečně odůvodněné a v souladu s požadavky článku 253 ES.

Závěry Tribunálu

140 Zaprvé je třeba připomenout, že podle judikatury se liší žalobní důvod vycházející z porušení článku 253 ES od žalobního důvodu vycházejícího ze zjevně nesprávného posouzení. Zatímco první, kterým je namítáno chybějící nebo nedostatečné odůvodnění, se vztahuje k porušení podstatných formálních náležitostí a je důvodem veřejného pořádku, který musí soud přezkoumat i bez návrhu, druhý, který se týká legality rozhodnutí po meritorní stránce, spadá pod porušení právní normy při provádění Smlouvy a může být přezkoumán soudem, jen pokud se ho žalobce dovolává. Povinnost odůvodnění je proto otázkou odlišnou od opodstatněnosti odůvodnění (rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 67).

141 Zadruhé podle ustálené judikatury z odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu tak, aby se jednak zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, aby mohly hájit svá práva a ověřit, zda rozhodnutí je či není opodstatněné a jednak aby soud mohl vykonávat svůj přezkum legality (rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 140 výše, bod 63; rozsudek Tribunálu ze dne 6. března 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise, T-228/99 a T-233/99, Recueil, s. II-435, bod 278 a ze dne 14. ledna 2004, Fleuren Compost v. Komise, T-109/01, Recueil, s. II-127, bod 119).

142 Ostatně není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek Soudního dvora ze dne 22. března 2001, Francie v. Komise, C-17/99, Recueil, s. I-2481, bod 36; rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2000, Alzetta a další v. Komise, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 až T-607/97, T-1/98, T-3/98 až T-6/98 a T-23/98, Recueil s. II-2319, bod 175 a Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise, bod 141 výše, bod 279).

143 Komise především není povinna vyjádřit se ke všem argumentům, jichž se před ní dovolávají zúčastněné strany, ale stačí, aby vyložila skutečnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam pro logiku rozhodnutí (rozsudky Tribunálu ze dne 8. června 1995, Siemens v. Komise, T-459/93, Recueil, s. II-1675, bod 31 a Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise, bod 141 výše, bod 280). Soudní dvůr tak již rozhodl, že Komise nebyla povinna vyjádřit se k těm skutečnostem, které zjevně neměly souvislost s věcí nebo neměly žádný význam či měly jednoznačně druhořadý význam (rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 140 výše, bod 64).

144 Zatřetí při kvalifikaci opatření jako státní podpory vyžaduje povinnost odůvodnění, aby byly uvedeny důvody, pro které Komise považuje dotčené opatření za opatření spadající do působnosti čl. 87 odst. 1 ES (rozsudek Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein-Westfalen v. Komise, výše bod 141, bod 281).

145 Začtvrté, pokud jde o existenci narušení hospodářské soutěže na společném trhu, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury, i když je Komise povinna zmínit v odůvodnění svého rozhodnutí alespoň okolnosti, za nichž byla podpora poskytnuta,

umožňují-li prokázat, že podpora může ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušovat hospodářskou soutěž nebo hrozit jejím narušením, není povinna provádět hospodářskou analýzu skutečné situace dotčených trhů, tržního podílu podniků, které jsou příjemci podpory, postavení konkurenčních podniků a obchodu mezi členskými státy. Krom toho v případě protiprávně poskytnutých podpor Komise není povinna prokazovat skutečné dopady těchto podpor na hospodářskou soutěž a na obchod mezi členskými státy. Pokud by tomu tak bylo, znamenal by takovýto požadavek, že by členské státy, které poskytují podpory protiprávně, byly zvýhodněny oproti těm státům, které oznamují záměr poskytnout podpory (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 29. září 2000, CETM v. Komise, T-55/99, Recueil, s. II-3207, body 100 a 102 až 103, rozsudek ze dne 11. července 2002, HAMSA v. Komise, T-152/99, Recueil, s. II-3049, bod 225 a rozsudek ze dne 8. července 2004, Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise, Sb. rozh., s. II-2717, bod 215).

146 Zejména postačí, aby Komise prokázala, že sporná podpora může ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušuje nebo hrozí narušit hospodářskou soutěž, aniž by bylo nezbytné vymezit dotčený trh (viz rozsudek Tribunálu ze dne 6. září 2006, Itálie a Wam v. Komise, T-304/04 a T-316/04, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 64 a rozsudek ze dne 11. února 2009, Iride a Iride Energia v. Komise, T-25/07, Sb. rozh. s. II-245, bod 109 a citovaná judikatura).

147 Ve světle této judikatury je třeba v projednávané věci posoudit, zda Komise dostatečně odůvodnila napadené rozhodnutí.

148 Pokud jde na prvním místě o argument založený na nedostatečném odůvodnění napadeného rozhodnutí týkajícím se prokázání narušení nebo rizika narušení hospodářské soutěže, Tribunál uvádí, že v bodech 102 až 114 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise přezkoumá účinek dotčeného opatření na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy.

149 Zaprvé, pokud jde o účinek dotčeného opatření na hospodářskou soutěž, je třeba uvést, že v bodech 102 až 111 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise přezkoumala účinek dotčeného opatření na hospodářskou soutěž pokud jde o vysílací stanice. Komise v bodě 105 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že zůstane u své pozice vyjádřené v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, a to že výhoda přiznaná vysílacím stanicím a provozovatelům pozemních sítí je ke škodě vysílacích stanic, které používají odlišné platformy.

150 Aby podpořila svoji pozici a také prokázala v souladu s čl. 87 odst. 1 ES, že dotčené opatření může narušit hospodářskou soutěž tím, že přiznává selektivní výhodu, Komise se v bodě 106 odůvodnění napadeného rozhodnutí domnívala, že existuje určitá míra zastupitelnosti mezi nabídkou placené pozemní digitální televize a nabídkou placené televize dostupné přes satelit. Za těchto podmínek dospěla k závěru, že jestliže „pozemní digitální platforma začne poskytovat placené televizní služby a prosadí se s nimi na trhu (mimo jiné díky příspěvkům na dekodéry), bude moci soutěžit s ostatními platformami poskytujícími podobné služby".

151 Ostatně Tribunál v bodě 107 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatuje, že Komise dbala na to, aby podpořila své závěry, vycházejíc z vývoje, který shledala v jiných členských státech.

152 Krom toho v bodě 109 odůvodnění napadeného rozhodnutí připomněla, že se Autorità garante della concorrenza e del mercato (Úřad pro hospodářskou soutěž a trh) sám domníval, že vysílací stanice používající odlišné typy platforem jsou možnými konkurenty na italském trhu placené televize.

153 Ostatně v bodě 111 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise jednak bere v úvahu studii nepřímo potvrzující, že přístup na trh placené televize s nízkými náklady narušuje hospodářskou soutěž, a jednak uvedla, že čísla poskytnutá společností Sky Italia rovněž podporují názor, že na trhu placené televize existuje určitý stupeň hospodářské soutěže.

154 Konečně je třeba uvést, že v bodě 108 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zejména trvala na tom, že dotčené opatření bylo poskytnuto v kritické fázi, kdy mnozí diváci pozemní analogové televize museli přejít na digitální televizi a mohli si vybrat, zda investují do přístroje na příjem pozemního nebo satelitního přenosu.

155 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že Komise neporušila povinnost odůvodnění, pokud jde o účinky dotčeného opatření na hospodářskou soutěž.

156 Zadruhé, pokud jde o účinek dotčeného opatření na obchod mezi členskými státy, z bodů 113 a 114 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise se domnívala, že trhy přenosových a síťových služeb jsou otevřeny mezinárodní konkurenci a že hospodářská soutěž je narušena selektivním zvýhodněním určitých provozovatelů sítě nebo vysílacích stanic, což naopak znevýhodňuje hospodářské subjekty z jiných členských států. Komise tedy dospěla k závěru, že dotčené opatření ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

157 Vzhledem k judikatuře připomenuté v bodech 145 a 146 výše, je třeba se domnívat, že Komise dostatečně odůvodnila napadené rozhodnutí pokud jde o otázku, zda dotčené opatření je schopné ovlivnit obchod mezi členskými státy.

158 Navíc i kdyby žalobkyně obecněji namítala porušení článku 253 ES, pokud jde o kvalifikaci Komisí v napadeném rozhodnutí dotčeného opatření jako státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, Tribunál uvádí, že v uvedeném rozhodnutí Komise přezkoumala dodržování všech podmínek stanovených tímto ustanovením. Zaprvé totiž v bodě 80 odůvodnění napadeného rozhodnutí přezkoumala, zda dotčené opatření je poskytováno ze státních prostředků. Zadruhé v bodech 81 až 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí přezkoumala, zda dotčené opatření vede k hospodářskému zvýhodnění příjemce podpory a má selektivní charakter. Zatřetí v bodech 102 až 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí určila, zda dotčené opatření narušuje nebo hrozí narušením hospodářské soutěže. Konečně začtvrté v bodech 113 a 114 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise vyhodnotila, zda dotčené opatření může ovlivňovat obchod mezi členskými státy.

159 Na druhém místě žalobkyně vytýká Komisi, že v napadeném rozhodnutí neupřesnila, zda důvod, proč prohlásila dotčené opatření za neslučitelné se společným trhem, souvisel s nerespektováním kritéria technologické neutrality, nebo s údajným pronikáním placené televize s nízkými náklady na trh. K tomuto stačí připomenout, jak již Tribunál rozhodl v bodě 109 výše, že z napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, zejména z bodů 104, 135 a 140 odůvodnění, že neslučitelnost dotčeného opatření úzce souvisí s porušením zásady technologické neutrality a že v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení Komise vyjádřila své pochybnosti, pokud jde o užitečnost porušení zásady technologické neutrality dotčeným opatřením. Tento argument je tudíž rovněž třeba zamítnout jako neopodstatněný.

160 Na třetím místě pokud jde o situaci výrobců dekodérů, Komise dostatečně právně odůvodnila napadené rozhodnutí. Pokud jde o existenci podpory, Komise v bodech 120 až 123 odůvodnění poté, co připomněla pochybnosti, které měla při zahájení formálního vyšetřovacího řízení, konstatovala, že není možné zcela vyloučit existenci narušení hospodářské soutěže na úrovni výrobců dekodérů. Doplnila však, že dotčené opatření bylo pokud jde o posledně uvedené v každém případě slučitelné se společným trhem.

V tomto ohledu v bodě 168 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise tvrdí, že dotčené opatření musí být považováno za nutné a přiměřené pro dosažení cíle obecného zájmu, vzhledem k tomu, že všichni výrobci dekodérů včetně těch v jiných členských státech ho mohli využít.

161 Je tudíž třeba se domnívat, že Komise dostatečně odůvodnila napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se domnívala, že dotčené opatření jednak spadá do rozsahu působnosti čl. 87 odst. 1 ES a jednak je neslučitelné se Smlouvou o ES.

162 Z výše uvedených úvah vyplývá, že napadené rozhodnutí je v souladu s požadavky článku 253 ES. Je tudíž třeba třetí žalobní důvod zamítnout jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 14 nařízení č. 659/1999, jakož i ze zásady legitimního očekávání a právní jistoty

Argumenty účastnic řízení

163 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s článkem 14 nařízení č. 659/1999, který stanoví, že Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství.

164 Napadené rozhodnutí v první řadě údajně porušuje zásadu legitimního očekávání, když žalobkyně byla výjimečnými okolnostmi vedena k domněnce, že dotčené opatření není státní podporou.

165 V tomto ohledu žalobkyně uvádí zaprvé, že se legitimně domnívala, že dotčené opatření slouží k podpoře digitalizace prováděné Komisí, vzhledem k tomu, že uvedla v odstavci 3.4.2 svého sdělení KOM (2004) 541 v konečném znění ze dne 30. července 2004 o interoperabilitě digitálních interaktivních televizních služeb (dále jen „sdělení"), že přímé podpory spotřebitelům jsou opatřením, pomocí něhož členské státy mohou vzbudit zájem o koupi dekodérů umožňujících interaktivitu a interoperabilitu, a to tím spíš, že toto sdělení obsahuje výslovný odkaz na italské podpory.

166 Zadruhé vzhledem k tomu, že pojem nepřímých příjemců státní podpory zatím nebyl jasně definován v judikatuře, nelze legitimně dospět k tomu, že s řádnou péčí postupující subjekt pochopí, že podpora určená spotřebitelům z něho učiní nejen nepřímého příjemce, ale také jejího jediného příjemce s vyloučením všech dalších potencionálních nepřímých příjemců. Žalobkyně k tomuto tvrdí, že všichni další potencionální příjemci by rovněž museli být považováni za nepřímé příjemce se vším, co to znamená pokud jde o navrácení.

167 Na druhém místě napadené rozhodnutí údajně porušuje rovněž zásadu právní jistoty vzhledem k tomu, že metoda výpočtu navržená v bodech 191 až 205 odůvodnění napadeného rozhodnutí a mající za cíl určit výši podpory k navrácení není účinná ani transparentní ani adekvátní. Zaprvé bylo obtížné, ba dokonce nemožné, určit přesnou hodnotu jednoho z parametrů této metody, a to počet nových diváků, které

přilákalo k nabídce placené televize samotné přijetí dotčeného opatření. V tomto ohledu Komise nemohla prokázat, že zákazníci by si koupili dotované dekodéry, aby měli přístup k službám placené televize. Zadruhé kvalifikaci podpory, jakož i úroky z této podpory lze velmi těžko posoudit. V tomto ohledu měla Komise alespoň přezkoumat navrhovaný model a možná jej také porovnat s jinými možnými modely, tím spíše, že žádný z účastníků řízení nebyl schopen kvalifikovat tím či oním způsobem tvrzenou podporu.

168 Komise podporovaná Itálií se domnívá, že argumenty vznesené žalobkyní ohledně metody kvalifikace podpory patří především do oblasti výkonu napadeného rozhodnutí, spíše než do oblasti jeho legality. Je třeba je tudíž odmítnout jako nepřípustné. Ostatně napadené rozhodnutí respektuje obecné zásady práva Společenství, jako je ochrana legitimního očekávání a právní jistota. V souladu s článkem 14 nařízení č. 659/1999 tudíž Komise musí nařídit navrácení dotčených opatření podpory.

Závěry Tribunálu

169 Nejdříve je třeba připomenout, že zrušení protiprávně poskytnuté podpory prostřednictvím navrácení je logickým následkem konstatování její protiprávnosti. Povinnost státu zrušit podporu považovanou Komisí za neslučitelnou se společným trhem má totiž za cíl obnovení předchozí situace [viz rozsudek Tribunálu ze dne 5. srpna 2003, P & O European Ferries (Vizcaya) a Diputación Foral de Vizcaya v. Komise, T-116/01 a T-118/01, Recueil, s. II-2957, bod 223 a citovaná judikatura], což znamená, že

příjemce ztratí výhodu, kterou skutečně získal vůči svým konkurentům (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 7. března 2002, Itálie v. Komise, C-310/99, Recueil, s. I-2289, bod 99 a ze dne 29. dubna 2004, Německo v. Komise, C-277/00, Recueil, s. I-3925, bod 75 a citovaná judikatura).

170 Dále je třeba uvést, že podle čl. 14 odst. 1 nařízení č. 659/1999 Komise rozhodne, v případě rozhodnutí zamítajícího protiprávní podporu, že dotyčný členský stát přijme všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil. Totéž ustanovení nicméně stanoví, že Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství.

171 V projednávané věci žalobkyně tvrdí, že navrácení podpory by bylo jednak v rozporu se zásadou ochrany legitimního očekávání a jednak v rozporu se zásadou právní jistoty.

172 V první řadě, co se týká údajného porušení zásady ochrany legitimního očekávání, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury se právo domáhat se ochrany legitimního očekávání, které představuje základní zásadu, vztahuje na každého jednotlivce, který se nachází v situaci, ze které vyplývá, že správa tím, že mu poskytla konkrétní ujištění, u něj vyvolala podloženou naději. Taková ujištění jsou tvořena, bez ohledu na formu, ve které jsou sdělena, přesnými, nepodmíněnými a shodujícími se informacemi z oprávněných a spolehlivých zdrojů (rozsudek Tribunálu ze dne 21. července 1998, Mellett v. Soudní dvůr, T-66/96 a T-221/97, Recueil FP, s. I-A-449 a II-1305, body 104 a 107). Naproti tomu se nikdo nemůže dovolávat porušení této zásady, pokud neexistují konkrétní ujištění, která by mu správa poskytla (rozsudky Tribunálu ze dne 18. ledna 2000, Mehibas Dordtselaan v. Komise, T-290/97, Recueil, s. II-15, bod 59 a ze dne 19. března 2003, Innova Privat-Akademie v. Komise, T-273/01, Recueil, s. II-1093, bod 26).

173 Je třeba připomenout, že v oblasti státních podpor, podle ustálené judikatury, mohou s ohledem na imperativní charakter kontroly podpor prováděné Komisí na základě článku 88 ES podniky, které jsou příjemci podpory, mít v zásadě legitimní očekávání, že byla zachována pravidla pro poskytnutí podpory, pouze v případě, že tato podpora byla poskytnuta v souladu s příslušným postupem. S řádnou péčí postupující hospodářský subjekt musí být totiž běžně schopen ujistit se o tom, že byl tento postup dodržen, i když protiprávní charakter rozhodnutí poskytnout podporu je natolik přičitatelný dotyčnému státu, že se jeho zrušení jeví být v rozporu se zásadou dobré víry (viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2007, Itálie a Brandt Italia v. Komise, T-239/04 a T-323/04, Sb. rozh., s. II-3265, bod 154 a citovaná judikatura).

174 Žalobkyně nicméně v projednávané věci uvádí, že dvě výjimečné okolnosti založily její legitimní očekávání, že dotčené opatření je v souladu s právem.

175 Zaprvé uplatňuje odstavec 3.4.2 sdělení, který výslovně odkazuje na dotčené opatření a uvádí, že členské státy mohou poskytovat příspěvky na spotřebu.

176 Na rozdíl od toho, co podporuje žalobkyně, zmínka, která se vyskytuje v odstavci 3.4.2 sdělení, není ujištěním ze strany Komise, pokud jde o oprávněnost dotčeného opatření. Naopak vzhledem k tomu, že Komise výslovně uvádí, že „tyto subvence spotřebitelům musí být technologicky neutrální a musí být oznámeny a být v souladu s pravidly státní podpory“, sdělení nemůže u subjektu postupujícího s řádnou péčí vyvolat podloženou naději pokud jde o slučitelnost dotčeného opatření s pravidly pro státní podpory. S řádnou péčí postupující hospodářský subjekt měl vědět nejen to, že dotčené opatření nebylo technologicky neutrální, ale rovněž že nebylo oznámeno Komisi a nebylo schváleno.

177 Zadruhé argument žalobkyně, podle něhož je nepřímá forma podpory rovněž výjimečnou okolností, která může vyvolat legitimní očekávání, musí být rovněž odmítnut. Jako každý hospodářský subjekt postupující s řádnou péčí totiž žalobkyně měla vědět, že nepřímý charakter podpory nemá žádný vliv na její navrácení. V tomto ohledu je třeba zvláště zdůraznit, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně jsou podpory spotřebitelům ustálenými formami podpor, jak vyplývá z čl. 87 odst. 2 písm. a) Smlouvy o ES, které musí být oznámeny a schváleny jako všechny ostatní formy podpory a jejichž potenciální příjemci jsou nepřímí.

178 Argument založený na porušení zásady legitimního očekávání je tedy třeba vyloučit jako neopodstatněný.

179 Na druhém místě, pokud jde o údajné porušení zásady právní jistoty, je třeba uvést, že uvedená zásada vyžaduje, aby právní normy byly jasné a přesné a aby jejich cílem bylo zajistit předvídatelnost právních stavů a vztahů, které vyplývají z práva Společenství (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. září 2005, Irsko v. Komise, C-199/03, Sb. rozh. s. I-8027, bod 69).

180 Tato zásada by byla porušena, neboť by jednak bylo obtížné, ba dokonce nemožné, určit přesnou hodnotu jednoho z parametrů metody výpočtu popsané v napadeném rozhodnutí, a to počet dodatečných televizních diváků přilákaných k nabídce placené televize dotčeným opatřením, a jednak by bylo velmi obtížné vyčíslit podporu a úroky.

181 Nicméně je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou žádné ustanovení nevyžaduje, aby Komise při nařízení navrácení podpory, která je prohlášena za neslučitelnou se společným trhem, stanovila přesnou částku podpory k navrácení. Postačí totiž, aby rozhodnutí Komise obsahovalo údaje umožňující osobě, jíž je uvedené rozhodnutí určeno, aby tuto částku sama stanovila bez nadměrných obtíží (rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 2005, Komise v. Řecko, C-415/03, Sb. rozh. s. I-3875, bod 39; rozsudek ze dne 18. října 2007, Komise v. Francie, C-441/06,

Sb. rozh. s. I-8887, bod 29 a rozsudek ze dne 14. února 2008, Komise v. Řecko, C-419/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 44).

182 Krom toho podle rovněž ustálené judikatury, neexistují-li právní předpisy v dané oblasti, je třeba navrácení podpory prohlášené za neslučitelnou se společným trhem provést postupem upraveným vnitrostátními právními předpisy. Řízení týkající se provedení tohoto navrácení spadá do výlučné pravomoci vnitrostátního soudu [viz rozsudek Tribunálu ze dne 31. května 2006, Kuwait Petroleum (Nederland) v. Komise, T-354/99, Sb. rozh., s. II-1475, bod 68 a citovaná judikatura].

183 Konečně je třeba dodat, že povinnost členského státu vypočítat přesnou částku podpory, která má být vrácena, spadá do širšího rámce povinnosti loajální spolupráce vzájemně zavazující Komisi a členské státy při provádění pravidel Smlouvy v oblasti státních podpor (rozsudek Nizozemí v. Komise, bod 69 výše, bod 91).

184 Z judikatury uvedené v bodech 181 až 183 výše vyplývá, že přísluší vnitrostátnímu soudu, byla-li mu věc předložena, rozhodnout o výši státní podpory, jejíž navrácení Komise nařídila, případně poté, co Soudnímu dvoru předložil žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

185 Z toho vyplývá, že argument žalobkyně vycházející z údajného porušení zásady právní jistoty musí být zamítnut jako neopodstatněný.

186 Z úvah uvedených v bodech 178 a 185 výše vyplývá, že je třeba čtvrtý žalobní důvod zamítnout jako neopodstatněný.

187 Závěrem, vzhledem k tomu, že žádný z žalobních důvodů vznesených na podporu žaloby není opodstatněný, je třeba žalobu zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

188 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise a Sky Italia požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Mediaset SpA ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí rovněž náhrada nákladů řízení Evropské komise a Sky Italia Srl.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. června 2010.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu ..... II - 2349

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení ..... II - 2354

K přípustnosti přílohy A.8 žaloby ..... II - 2355

Argumenty účastnic řízení ..... II - 2355

Závěry Tribunálu ..... II - 2356

K přípustnosti příloh žaloby nepřeložených do jednacího jazyka ..... II - 2358

Argumenty účastnic řízení ..... II - 2358

Závěry Tribunálu ..... II - 2359

K žalobním důvodům ..... II - 2361

K přípustnosti žalobního důvodu založeného na zjevně nesprávném posouzení, pokud jde o stanovení rozsahu působnosti čl. 4 odst. 1 finančního zákona na rok 2004 ..... II - 2362

Argumenty účastnic řízení ..... II - 2362

Závěry Tribunálu ..... II - 2363

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 87 odst. 1 ES ..... II - 2364

K druhé části prvního žalobního důvodu vycházející z neexistence hospodářského zvýhodnění ..... II - 2364

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2364

– Závěry Tribunálu ..... II - 2366

K první části prvního žalobního důvodu týkající se pojmu nepřímého příjemce .... II - 2370

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2370

– Závěry Tribunálu ..... II - 2372

K třetí části prvního žalobního důvodu vycházející z neexistence selektivní povahy dotčeného opatření ..... II - 2373

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2373

– Závěry Tribunálu ..... II - 2374

Ke čtvrté části prvního žalobního důvodu vycházející z neexistence narušení hospodářské soutěže ..... II - 2375

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2375

– Závěry Tribunálu ..... II - 2379

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a zjevně nesprávného právního posouzení při hodnocení slučitelnosti dotčeného opatření na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES ..... II - 2383

K přípustnosti argumentů popsaných v odstavcích 93 až 96 žaloby ..... II - 2383

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2383

– Závěry Tribunálu ..... II - 2384

K první části druhého žalobního důvodu vycházející z chybné úvahy, podle níž dotčené opatření nenapravuje narušení fungování trhu ..... II - 2385

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2385

– Závěry Tribunálu ..... II - 2387

K druhé části druhého žalobního důvodu vycházející z chybné úvahy, podle níž dotčené opatření nebylo nezbytným ani přiměřeným nástrojem za účelem nápravy narušeného fungování trhu. ..... II - 2389

– Argumenty účastnic řízení ..... II - 2389

– Závěry Tribunálu ..... II - 2390

Ke třetímu žalobnímu důvodu založenému na porušení článku 253 ES ..... II - 2391

Argumenty účastnic řízení ..... II - 2391

Závěry Tribunálu ..... II - 2392

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 14 nařízení č. 659/1999, jakož i ze zásady legitimního očekávání a právní jistoty ..... II - 2398

Argumenty účastnic řízení ..... II - 2398

Závěry Tribunálu ..... II - 2400

K nákladům řízení ..... II - 2405